

AKTUALNO

Že na strani 2 ste lahko našli nekaj podatkov o letošnjem srečanju lokalnih časopisov Slovenije. Tistim, ki vas čari in pasti medijskega dela zanimajo nekoliko podrobneje, pa pomujamo še nekaj več. Izpod peresa Milene Turk, odgovorne urednice Ptujčana, je nastal zanimiv zapis o poteku in zaključkih letošnjega srečanja predstavnikov lokalnih časopisov, med vrsticami tokratne rubrike »Aktualno« pa vas čakajo še številne druge zanimive informacije na temo časnikarskega dela in odnosov z javnostmi.

7. SREČANJE LOKALNIH ČASOPISOV SLOVENIJE V NAZARJAH

Kako ustvariti dober lokalni časopis?

Organizatorju 7. srečanja lokalnih časopisov Slovenije, tedniku Savinjske novice, je uspelo 19. septembra v Zgornjo Savinjsko dolino privabiti rekordno število ustvarjalcev lokalnih časopisov iz cele države. Kot je povedal direktor in glavni urednik Savinjskih novic Franci Kotnik, verjetno po zaslugi seznama iz razvida medijev Ministrstva za kulturo, ki so ga uporabili, pa tudi zaradi raznovrstno izbranih tem. Preko sto prijavljenih urednikov, novinarjev, komercialistov in ustanoviteljev medijev pa med drugim priča o čedalje večji problematiki obstoja in delovanja lokalnih časopisov v Sloveniji. Srečanje je bilo tudi prilika za izmenjavo mnenj, kako preživeti na trgu, ohraniti neodvisnost novinarskega dela in se upreti pritiskom kapitala in politike.

Udeležence je v uvodu pozdravil župan občine Nazarje Ivan Purnat in kratko predstavil prednosti in slabosti lesarske industrije v Nazarjah, gospodarskem in zaposlitvenem središču Zgornje Savinjske doline. Beseda je nato tekla o aktualnem stanju na področju medijev (Marko Jenšterle iz Ministrstva za kulturo in svetovalec vlade v oddelku za medije), o perspektivi lokalnih časopisov ob vstopu v EU (Gregor Krajc, predstavnik urada Vlade RS za informiranje), o odnosih med predstavniki za stike z javnostmi in novinarji (direktor Spema iz Maribora Božidar Novak) in o raziskavah branosti časopisov v Sloveniji (Brigita Femec, Cati Ljubljana). Osrednja in za urednike najkoristnejša pa je bila tematika, kako ustvariti dober lokalni časopis, ki jih je skupaj s kratkimi in atraktivnimi vestmi predstavila glavna urednica Kmečkega glasa in dolgoletna novinarka Jožica Hribar. Ustvariti dober lokalni časopis je v sedanjih zaostrenih ekonomskih razmerah še posebno težko, a tudi nadvse pomembno. »Temeljni problemi lokalnih časopisov so povezani z ekonomskim obstojem. Vsi poskušamo zagotavljati dovolj prihodkov za nemoteno delovanje. Neodvisnih lokalnih časopisov je zelo malo, na tržišču se morajo soočiti s hudimi posledicami splošne centralizacije,« je tegobe lokalnega tiska strnil glavni in odgovorni urednik Savinjskih novic Franci Kotnik.

Simpatičen znak gostitelja letošnjega srečanja SLČS - Savinjskih novic

Veliko pozornost je vzbudila vest o projektnih razpisih za sofinanciranje programskih vsebin tiskanih medijev in za razvoj audiovizualnih medijev, ki jih enkrat letno razpisuje Svet za medije pri Ministrstvu za kulturo, na katere se lahko prijavijo tudi izdajatelji lokalnih medijev. Lani je bilo prijavljenih 11 programskih projektov, letos pa 29, med njimi le 7 tiskanih in 22 radijskih, kar govori o slabi seznanjenosti izdajateljev tiskanih medijev s to možnostjo. Država si je predpisala, da bo za vzpodbujanje medijev letno namenila 300 milijonov tolarjev, a jih je lani le sedem, letos pa 28.

Slovenci smo zelo konservativni pripadniki časopisov, kar pomeni, da smo leta in leta naročeni na iste časopise, le s težavo naročimo drugega, sploh novega. Zato se novi mediji težko uveljavijo. Ker so v Sloveniji še vedno pritiski za ustanavljanje novih medijev, je potreben sklad za pomoč pri ustanavljanju le-teh. V Sloveniji je trenutno 552 tiskanih medijev (med njimi 156 lokalnih ali regionalnih medijev), 45 televizijskih, 51 radijskih, 24 elektronskih in 189 samostojnih novinarjev, kot je povedal Marko Jenšterle z Ministrstva za kulturo ter svoj nastop zaključil s svojevrstno mislijo, ki je vredna razmisleka: »Vaši zavezniki so bralci, toda če bodo ugotovili, da ste pod vplivom kapitala, bo to začetek konca vašega medija«.

Z mize, kamor smo udeleženci SLČS nastavili glasila za medsebojno izmenjavo, so Novice Obcine Rače-Fram hitro pošle

Odnosi med novinarji lokalnih časopisov in predstavniki za odnose z javnostmi so lahko konstruktivni, če gre za obojestransko korektno sodelovanje. Praksa kaže na to, da so predstavniki za odnose z javnostmi v določenih primerih neverodostojni sogovorniki novinarjev. Problematična je tudi vse težja vzpostavitev neposredne komunikacije novinarjev z odgovornimi osebami v podjetjih in ustanovah. Udeleženci so problematizirali o načinu pridobivanja informacij, kajti novinarjem naj bi bil marsikje možen dostop do njih le še na novinarskih konferencah in preko P.R. - sporočil za javnost. Agencije za odnose z javnostmi v zadnjih letih v praksi opažajo največji porast P.R. dejavnosti (organizirani odnosi z javnostmi) v farmaciji, zdravstvu, energetiki, kar v preteklosti ni bilo običajno. »Kljub recesiji v gospodarstvu v zadnjem desetletju raste vse, kar diši po komuniciranju z mediji in javnostmi. Mi smo make up za tiste, ki imajo denar. Naše vodilo pa je dodana vrednost, seveda v okviru kodeksa,« je karikirano označil delo agencij za odnose z javnostmi direktor Spema Božidar Novak.

Ob vstopu Slovenije v Evropsko unijo bistvenih sprememb za lokalne časopise ni pričakovati, saj je zakonodaja na področju medijev povsem v pristojnosti držav članic, EU pa nima enotne zakonodaje in tudi v prihodnje ni pričakovati regulacije. »Sicer pa je evropska zgodba regionalna zgodba, pomembni so skladi,« je povedal Gregor Krajc.

Veliko udeležencev je želelo razviti polemiko o tem, kako je z neodvisnostjo novinarskega dela v Sloveniji in s vplivom politike in kapitala na politiko medijev. Nekateri so kar na glas priznali, da neodvisnega novinarstva ni, drugi, predvsem mlajši novinarji in uredniki, so tem trditvam odločno oporekali.

Letošnji organizatorji si vsekakor zaslužijo pohvalo, ker so bile izbrane teme kratko predstavljene in je bilo veliko možnosti za razprave ter za kakovostno izpeljan družabni del srečanja z ogledom Muzeja gozdarstva in lesarstva v Nazarjah, v neposredni bližini predavalnice, ter nogometno tekmo med »piarovci« in »lokalci«.

*Udeleženci 7. SLČS na degustaciji vin Steyer - pred gradom Vrbovec
• foto: fotogalerija Savinjskih novic*

*Štajerska 5-peresna deteljica v Nazarjah -
urednice: Daša Jakol (Glasilo občine Starše),
Marjana Glonar (Novice občine Duplek),
Olga Malec (Informator občine Ruše),
Milena Turk (Ptujčan) in Simona Antolič (Novice Občine Rače-Fram)*

Organizator 8. srečanja lokalnih časopisov Slovenije v letu 2004 bodo Notranjske novice, d.o.o., iz Logatca. Društvo Zagon iz Tržišča, ki je prav tako vložilo kandidaturo za organizacijo SLČS, je v prioriteti za organizacijo 9. srečanja leta 2005.

Milena TURK

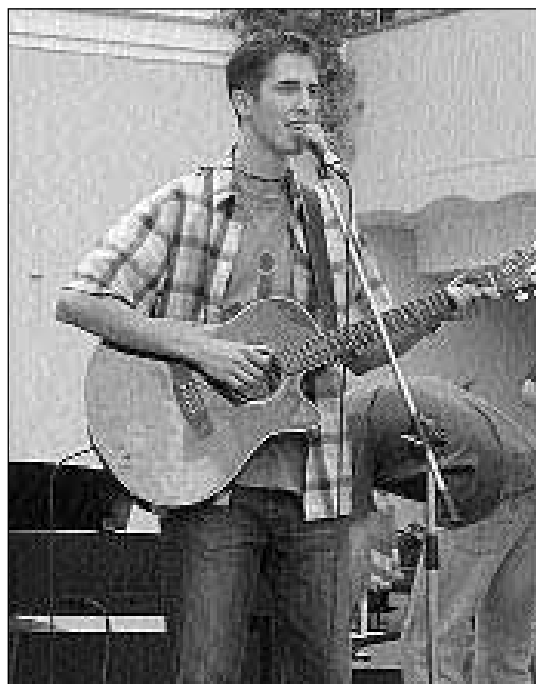
Obogatimo svoje življenje.
Ne s stvarmi,
ki imajo vrednost,
ampak s stvarmi,
ki so vrednote.

POGOVOR s Tadejem Vindišem, predsednikom organizacijskega odbora RačeFesta - festivala krščanske duhovne ritmične glasbe

Prva septembrska sobota na grajskem dvorišču v Račah ni bila povsem navadna. Da bo nekaj posebnega, so nas že nekaj tednov prej opozarjali z gledno oblikovani plakati, ki so kazali na to, da se bo zgodil RačeFest 2003. Na "območju z visoko koncentracijo duhovnih in dušo poživljajočih sporočil", kot so organizatorji označili lokacijo festivala, se je 6.9.2003 zbralo blizu dva tisoč glasbenih navdušencev.

Kakšen festival je pravzaprav RačeFest, kako je potekala organizacija in kakšen je bil program festivala, smo se pogovarjali s **Tadejem VINDIŠEM**, predsednikom organizacijskega odbora RačeFest in članom uspešne zasedbe Svetnik.

• Kakšen festival pravzaprav je RačeFest in kakšen je njegov namen?

Podnaslov RačeFesta je "Festival krščanske duhovne ritmične glasbe". Tistim, ki jim to nič ne pove, naj pojasnim, da je krščanska duhovna ritmična glasba običajna sodobna glasba različnih zvrsti, od druge glasbe pa se razlikuje predvsem po duhovni vsebini, ki izhaja iz krščanskega oznanila. Tej glasbi bi lahko po domače rekli tudi duhovna popevka ali kaj podobnega.

RačeFest je torej predvsem glasbeni festival. Glavni cilj festivala je privabiti ljudi, da bi se odločili za življenje in Boga, širiti in spodbujati tako glasbo in prebujanje socialnega čuta preko misli blaženega Adolfa Kolpinga. Ob vsem tem pa gre predvsem za druženje ob dobri glasbi. Organizator festivala je Kolpingova družina Rače.

• Kdo predstavlja ciljno skupino oziroma komu je festival namenjen? So to mlajši ali starejši, verujoči...?

Ciljna skupina poslušalcev je zelo široka. Na RačeFestu je namreč predstavljena precej široka paleta glasbenih zvrsti, od umirjene vokalne in akustične glasbe, pa do udarnih rockovskih ritmov. Za vsakega bi se torej moralo kaj najti. Upam, da bo stilna pestrost iz leta v leto večja. Groba ocena z letošnjega festivala je takšna: na vokalno-akustičnem odru, kjer smo slišali bolj mirno glasbo, je bilo prisotnih precej "starejših" poslušalcev, na rock odru po 20. uri pa veliko več mladine. To smo tudi pričakovali. Treba pa je priznati, da se precej obračamo na mladino, saj je glasba pomemben medij, ki na nas močno vpliva (saj je tudi precej prisotna v vsakdanjiku mladih). Na tržišču je, žal, ogromno cenene glasbe, ki poslušalca velikokrat dobesedno poneumlja, saj govori proti vsem človeškim vrednotam. Z RačeFestom pa želimo mladim ponuditi malo drugačno alternativo. Naša glasba gleda na življenje pozitivno, takšna glasba pa človeka gradi in ne razdira. Nismo omejeni samo na verujoče. Tudi od nikogar ne pričakujemo, da bi moral "postati veren". To je odločitev vsakega posameznika. Doslej pa smo doživeli že precej lepih odzivov tistih, ki jim Cerkev sicer ni blizu. RačeFest je namenjen vsem in veseli smo, da je bil tako lepo sprejet.

• Kaj meniš nasploh o poslušnosti in poslušljivosti krščanske duhovne glasbe?

Glede poslušnosti je tako, da je ta scena v Sloveniji zelo mlada in na začetku, čeprav so nekateri delovali že pred dvajsetimi leti. Zadnji dve leti pa ta glasba pri nas doživlja nekakšen razcvet, kar se kaže tudi v svežem RačeFestu. Skladno s tem je tudi vedno več poslušalstva, čeprav še vedno večinoma le v krščanskih krogih.

Glede poslušljivosti in kvalitete pa je potrebno povedati, da je bila vsa glasba na RačeFestu izvedena popolnoma v živo. Če upoštevamo še to, da so vsi nastopajoči le amaterski glasbeniki, je bilo to, kar smo slišali, vendarle na zavirljivi ravni. Poleg tega pa v tej glasbi ni denarja, se pravi zaslužka, kvečjemu stroški. Upam si celo trditi, da marsikateri izvajalec duhovne ritmične glasbe presega kakovost nekaterih znanih glasbenikov na popularni sceni, le da delajo v drugačnih pogojih in vse to na prvi pogled ni opazno.

• Mislim, da smo lahko ponosni, da imamo takšen festival prav v naši občini. Je bila izbira kraja težka ali je to logična posledica tega, da ste organizatorji pravzaprav domačini? Kdo predstavlja organizacijski odbor festivala in kako je bilo delo razporejeno?

Tisti, ki jim ta dogodek kaj pomeni, so gotovo ponosni. Organizatorji smo res domačini in smo tudi veseli in hvaležni, da smo lahko ta projekt izpeljali prav v Račah. Odločitev

glede kraja je bila še toliko lažja zaradi gostoljubnosti Občine Rače-Fram, brez katere RačeFesta zagotovo ne bi bilo. Občina kot gostitelj je tudi povsod v javnosti navedena takoj ob organizatorju.

Organizacijski odbor RačeFesta 2003 je sestavljalo sedem članov Kolpingove družine Rače, sam pa sem bil predsednik tega odbora. Pripravo festivala smo skušali razdeliti na več področij in vsak član odbora je bil koordinator za neko področje dela.

• **Kako ste oblikovali program festivala 2003, ki se precej razlikuje od lanskega koncerta duhovne ritmične glasbe? Zakaj ste se odločili za nekakšno "razbitje" programa na tri odre?**

Program je nastal kot posledica stilne raznolikosti izvajalcev na tej sceni. Program - ali pa bolje rečeno koncept - se res razlikuje od lani. Tedaj je bil le en koncert, na katerem je nastopilo osem izvajalskih zasedb. Že takrat smo bili v dilemi, kako jih razvrstiti, saj so si bili med seboj precej različni. Ko smo se odločili, da letos razširimo koncert v festival, je bilo nekako samo po sebi umevno, da se bo znotraj festivala zgodilo več koncertov. Vprašanje je bilo le, kako čimbolj smiselno razdeliti in razporediti nastopajoče. Razdelili smo jih predvsem na dva dela, kar se je videlo že na zunaj v dveh prizoriščih (odrih): na rock glasbo z močno ritm sekcijo (bobni) in vokalno-akustično glasbo. Za udarne rock zasedbe je bilo po lanskem koncertu jasno in nujno, da jih predstavimo izven grajskih zidov, saj je preveč odmevalo in verjetno tudi precej motilo stanovalce. Za mirnejšo glasbo s poudarkom na vokalih pa smo tudi letos želeli izkoristiti krasen ambient grajskega dvorišča. V tem mirnejšem koncertnem delu pa smo letos ponudili priložnost predstavitve tudi skupinam, ki nimajo avtorske glasbe (na drugih odrih je bilo to potrebno), ali pa so recimo bolj zborovska zasedba in izvajajo duhovno ritmično glasbo. In še ena novost je bila letos - sveta maša na začetku festivala ob 16.uri.

• **Pa nastopajoči?**

*Najmlajši nastopajoči - Angelčki iz Rač
in za korak naprej najmlajša med najmlajšimi - Angelika*

Program koncertnega dela se je začel ob 17. uri, ko so na vokalno-akustičnem odru nastopile naslednje zasedbe oz. posamezniki: Dlan iz Kranja, Dominik iz Žalca, Matjaž Knez iz Maribora, Svetnik iz Rač, Sašo in Robi iz Goriške, Mlada srca iz Razvanja, Gloria iz Ljubljane. Ob pol sedmih so se na odru mladinskih skupin najprej predstavili najmlajši - Angelčki iz Rač, za njimi pa so si sledili še Galji iz Maribora,

Mladinski pevski zbor Škofja Loka in zasedba Krik iz Slovenske Bistrice. Na rock odru so se od 20. ure naprej predstavili še drugi nastopajoči: Aleluja (Ljubljana), Heart Rock (Ponikva), D.O.M. (Radenci), p. Janez Ferlež in Haloška zarja (Podlehnik), Nova zapoved (Izola), Sve boje ljubavi (Zagreb, Hrvaška), Živa voda (Ruše), Svetnik (Rače), Outer Fringe (Celovec, Avstrija), Sašo in Robi (Goriška), Mana (Ljubljana).

Domača skupina Svetnik

Vseh izvajalskih zasedb je bilo dvajset, kar je precej več od lanskega koncerta, ko jih je bilo le osem.

• **Kakšni so bili odzivi delitve programa na različne lokacije?**

Kot kaže, se je ta razdelitev na tri odre dobro obnesla, kar so povedali tudi nastopajoči sami. Mislim, da to ni razbilo festivala, ampak kvečjemu postavilo vse na svoje mesto, kamor sodi. Tudi poslušalci so lažje izbirali, kaj bodo poslušali. Tako da bomo tudi v prihodnje obdržali podobno razdelitev.

Na RačeFestu se je zbralo predvsem veliko mladih

• **Kako pa izbirate nastopajoče? Se sami prijavijo na festival ali gre predvsem za povabljenе goste?**

Letos smo vse povabili sami, le za Oder mladinskih skupin smo na nekaj mestih na internetu objavili nekakšen razpis. Povabili pa smo skorajda vse, ki so opazni na tej sceni v Sloveniji, tako da je bilo še vsaj enkrat toliko povabljenih, kot jih je na koncu nastopilo. Pustimo pa seveda odprto, da se nam tudi kdo sam javi, če ga slučajno spregledamo, in če je primeren za naš festival, je vsekakor dobrodošel na našem odru. Lahko se pohvalimo, da smo na enem mestu zbrali veliko znanih imen duhovne ritmične glasbe, nekateri rečejo kar "smetano". Česa podobnega drugod v Sloveniji še zdaleč ni.

• Na festivalu so sodelovale tudi skupine iz naše občine. Katere?

Kot sem že omenil, sta bili med nastopajočimi tudi dve domači zasedbi, in sicer otroška skupina Angelčki in skupina Svetnik. Z obema smo poželi velik aplavz. Angelčki so bili tudi najmlajša zasedba na festivalu (med njimi so nastopili otroci od dveh let dalje). Skupina Svetnik pa se je pokazala v obeh podobah - akustični in rockerski.

Tadej v "elementu"

• Zanimivo bi bilo vedeti, kako dolgo traja organizacija takšnega festivala? Katere so tiste največje težave in zapleti, pri katerih se je organizacija zataknila?

Če se sam ne lotiš česa takega, si verjetno sploh ne moreš predstavljati, koliko dela je. Vsaj jaz si prej nisem.

Aktivna priprava se je začela približno pol leta pred samim festivalom. Pred tem pa je bilo potrebnih še nekaj mesecev za zbiranje idej in oblikovanje osnovnega koncepta. Seveda je bilo od začetka pri organizaciji manj akterjev, ko se je bližal festival, pa vedno več.

Na festivalski dan nas je delalo približno sedemdeset prostovoljcev. Gotovo smo v tem poslu amaterji in morda tudi zato porabimo nekoliko več časa. Precej časa se porabi tudi z iskanjem najustreznejših rešitev, konkretno v zvezi z ozvočenjem, lučmi, projekcijami, odrom, reklamami in podobno. Poleg tega pa je še nešteto malenkosti, ki se nagrmadijo na koncu. Za vsem tem pa je še ena osnovna stvar, brez katere žal ne gre - denar. Zanj vsi vemo, da ga ni enostavno zbrati. Zato bi pravzaprav težko rekel, kje in s čem so največje težave in zapleti. Zdaj, ko gledam nazaj, se mi zdi, da večjih težav sploh ni bilo. Čeprav bi seveda lahko bile na vsakem koraku. Tudi sam festival je uspel brezhিবno. Še vreme je odlično služilo. Skoraj nismo mogli verjeti, da je vse tako krasno uspelo. In ob takih rezultatih ne morem mimo prepričanja, da nam je uspelo z Božjo pomočjo. Brez nje gotovo ne bi šlo tako gladko. Verjetno je vsem jasno, da človek nikakor ne more vedno držati vseh niti v rokah. Zahvala gre vsem, ki so kakor koli pomagali; hvala našim družinam, ki so nam v oporo in od koder pravzaprav vse to izvira. Hvala vsem sponzorjem ter donatorjem, še posebej pa Občini Rače-Fram.

Ko sem omenil družine, sem se spomnil, da pri pripravi pravzaprav sodelujemo kar cele družine. Verjetno je tudi to eden izmed ključev do uspeha.

Torej konec koncev niti ni naključje, da se tudi organizator imenuje "Kolpingova družina".

• Imamo v Sloveniji še kakšen tak ali podoben festival, ali je RačeFest edini? Kaj pa v tujini - ti je morda znano, so takšni festivali pogosti ali ne? In kakšna je sploh poslušnost krščanske glasbe med mladimi, kako jo sprejemajo?

Takega ali zelo podobnega festivala pri nas ni. Lahko rečem, da je RačeFest dejansko največji in edini tovrsten festival v Sloveniji. V Mariboru je sicer festival Ritem duha, ki pa se od našega precej razlikuje, saj je tekmovalne narave in ima zato povsem drugačen koncept. V tujini pa je tega precej več. Severno od nas in pa v ZDA sicer najdemo precej več protestantskih kot pa katoliških festivalov, sorazmerno s tem pa tudi glasbenikov. Vendarle gre še vedno za krščansko glasbo. Tudi na našem festivalu bi bili dobrodošli protestanti, a jih pri nas nismo našli, hrvaški kolegi pa so imeli na ta dan že koncert v Avstriji. Precej bolj kot pri nas je ta glasba znana na Hrvaškem, kjer so imeli festivale že pred dvema desetletjema in jih imajo danes kar precej. Teh festivalov ne poznam dobro, nekaj pa sem izvedel iz druge roke, preko članov skupine Sve boje ljubavi, ki so nastopili pri nas. Nad RačeFestom so bili zelo navdušeni in so rekli, da bodo povabili njihove organizatorje, da se pridejo k nam kaj naučit. Predvsem jim je bilo všeč, da so lahko igrali v živo, saj tega na Hrvaškem skorajda ni. Pri njih je torej večina na "playback".

Že prej sem omenil, da ta glasba v širši javnosti še ni množično poslušana, gotovo pa v zadnjem času njena poslušnost raste. Pri tem si gotovo lahko štejemo zasluge tudi mi kot organizatorji RačeFesta, saj ta glasba nima veliko priložnosti, da bi se predstavila v javnosti. V zadnjem letu pa lahko prisluhnemo tudi nekaj novim kvalitetnim studijskim izdelkom na zgoščenkah. Ta glasba gotovo ima prihodnost. Zasedil sem podatek, da je v ZDA 25 % celotne glasbene produkcije prav krščanske. Morda gremo v tej smeri tudi pri nas, kdo ve?

• Menim, da ste za festival izbrali odlično - kratko, ki pa hkrati pove veliko. Se strinjaš?

To vzamem kot kompliment. Hvala. Prav tak je bil namen novega imena. Prvo leto se je koncert imenoval "Večer duhovne ritmične glasbe" in ljudje sploh niso vedeli, da je to ime. Mi pa smo hoteli biti prepoznavni in moram reči, da se je v tem letu ime RačeFest zelo dobro "prijelo". Najtežje se je odločiti za ime, ki bi moralo biti ustrezno tudi čez pet ali več let. Imamo pa tudi neko celostno zunanjo podobo, kar je bilo mogoče opaziti na plakatih, oglasih, programskih listih, spletnih straneh (www.racefest.net) in še kje.

• Kako so bili s festivalom in organizacijo zadovoljni nastopajoči? Kakšni so bili njihovi odzivi?

Zelo nas hvalijo, kar vsi po vrsti. Poskrbeli smo, da so se v Račah dobro počutili. Nekateri so si popoldne ogledali krajinski park in etnografski muzej. V menzi „Grad“ pa je bil VIP prostor, kjer jim je bila na voljo odlična hrana in pijača. Za te glasbenike je bil to pomemben dogodek, saj nimajo pogosto priložnosti nastopati pred več kot tisočglavo množico.

Sicer pa smo bili letos deležni tudi precejšnje pozornosti medijev. Imeli smo kar pet medijskih pokroviteljev. Rock oder je ozvočil in posnel Radio Maribor, vokalno-akustičnega pa je posnel Radio Ognjišče. Beležimo kar pester spisec

intervjujev in prispevkov, tako v tiskanih medijih kot na radiu. Reportažo je posnela tudi ekipa nacionalne televizije, sam pa sem bil nato še gost v oddaji o duhovni glasbi na Tele M.

Lepo obiskane so tudi naše spletne strani, www.racefest.net, ki jih redno obnavljamo in osvežujemo, na njih pa najdete vse novice in informacije o festivalu, fotografije, audio in video posnetke, podatke o pojavljanju v medijih in še marsikaj zanimivega. Vabljeni torej na naš spletni dom.

Nekaj odzivov nastopajočih in poslušalcev, objavljenih na forumu www.mladi.net in forumu duhovne ritmične glasbe (www.ogenjvkosteh.net/forum)

"Zase lahko rečem, da mi je bilo zelo všeč na RačeFestu, kjer sem bila tokrat prvič. Prišla sem polna pričakovanj in odšla navdušena." Jasna

"Moji vtisi so polni presežkov. Organizacija - odlična, glasba - odlična, folk - super." Uroš

"Bili! Nepozabno! Hvala organizatorjem in vsem, ki ste s svojo prisotnostjo naredili tako nepozaben dan!" Filippo

"Ja, jest sem bil tud prav prijetno presenečen nad vsem skupaj! Celo nad mojimi pevci! Organizacija super, ozvočenje tud, zunanji oder krasno porihtan..."

Grega (MPZ Škofja Loka)

"we wanted to let you guys know that your festival is well organized and it definitely rocks that something like that is Catholic! however, continue with your great work for the church, and thx to all guys at Race and also to the audience that they appreciated our music."

Gun (Outer Fringe)

"Kljub neprespani noči po Račefestu pa so danes občutki nepopisni. Nekaj me je zdramilo, nekaj se je premaknilo in dalo smisel, čar in plačilo vsemu trudu, ki je bil vložen pri ustvarjanju DRG glasbe. Še enkrat HVALA organizatorjem, izvajalcem ter Vam-poslušalci, saj brez Vas ne bi bil Račefest 2003 to, kar je bil."

Daniel (Nova Zapoved)

"Čestitke organizatorju za res dobro organizacijo in vse kar sodi k temu... Vsaj jaz pa lahko zase rečem, da se naslednje leto skoraj zagotovo vidimo." Brigita (Mana)

"Heartkovci smo navdušeni odhajali iz Rač in zagotovo se drugo leto zopet vidimo in upam, da bo tako kot letos, saj boljše skoraj ne more biti."

Primož (Heart Rock)

• Zasledila sem tudi, da ste člani skupine Svetnik zasedli odlično mesto na Festivalu ritmično duhovne glasbe v Mariboru. Kakšni so vtisi? V čem se festival Ritem duha razlikuje od RačeFesta?

Res je, prejeli smo 2. nagrado strokovne žirije in 2. nagrado občinstva, s sestro Tejo pa sva dobila še nagrado za najboljše

besedilo. To nam veliko pomeni, saj je kot nekakšno priznanje in potrditev, da dobro delamo. Tega pa je vsak vesel.

Ritem Duha je prav tako festival krščanske duhovne ritmične glasbe kot RačeFest, le da je, kot sem že omenil, tekmovalne narave. Ritem duha ima razpis in žirija odloči, katerih dvanajst bo nastopilo na festivalu. Tam vsak od teh izvede prijavljeno pesem, ki mora ustrezati razpisnim pogojem, strokovna žirija in občinstvo pa ocenjujejo. Pri RačeFestu pa gre predvsem za družabno srečanje glasbenikov in poslušalcev. Namen je bolj predstaviti to sceno in sploh ne ocenjevati. Mislim, da se festivala med seboj lepo dopolnjujeta.

• Kakšen pa bo RačeFest v prihodnje? Si lahko rečemo nasvidenje na RačeFestu 2004? Pripravljate za naslednji festival kaj posebnega?

Konkretno bi zaenkrat še težko kaj govoril. Izhajali bomo iz letošnjega festivala. Tako drastičnega povečanja števila nastopajočih, kot ga beležimo od lani na letos, si gotovo ne moremo več privoščiti. Najprej moramo utrditi to, kar smo sedaj začeli. Vsako leto pa bomo kaj izboljšali. Zelo bomo veseli, če se nam bo kdo pridružil pri pripravi naslednjega festivala, saj je za obstoj in razvoj potrebna močnejša organizacijska ekipa. Prvi "iniciativni" sestanek je bil v mesecu novembru, zamisli pa še zbiramo.

• Morda še kakšna sklepna misel?

Naj zaključim z besedami, s katerimi je Mirko Ružič, župnik v Račah, zaključil mašo na RačeFestu: Računajte na nas - mi bomo na vas!

Pripravila: Anita TRGLEC

Ljubezen je najkrajša pot do sebe.

Veliki prazniki in slovesni dnevi
lahko najbolje pokažejo,
kako so nam daljni tudi tisti,
ki jih imamo za najbližje.
(Ivo Andrič)